

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1950

Vyhlásené: 07.08.1950 Časová verzia predpisu účinná od: 01.04.1961 do: 31.12.1965

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

120

Vládne nariadenie

zo dňa 14. júla 1950

o právach a povinnostiach štátnych zamestnancov, o konaní vo veciach ich pracovného pomeru a o rozhodcovských komisiách.

Vláda Československej republiky nariaďuje podľa § 5 ods. 3, § 10 ods. 6, § 11 ods. 3, § 30 ods. 1 a § 31 ods. 2 zákona č. 66/1950 Sb., o pracovných a platových pomeroch štátnych zamestnancov (ďalej len „zákon“), a podľa § 1 ods. 1 zákona č. 143/1949 Sb., o zmenách v organizácii verejnej správy a v pôsobnosti jej orgánov:

Prvá časť.

Práva a povinnosti.

§ 1.

Sľub.

(1) Pri nastúpení práce složí zamestnanec tento sľub:

„Sľubujem na svoju česť a svedomie, že budem verný Československej republike, jej ľudovodemokratickému zriadeniu, jej prezidentovi a jej vláde, že budem zachovávať zákony a nariadenia Československej republiky, že budem svoje povinnosti plniť usilovne, svedomite a nestranne, najmä že budem poslúchať rozkazy vedúcich, že budem prísne zachovávať mlčanlivosť v úradných veciach a že pri každom svojom konaní budem mať na zreteli len záujmy služby a prospech republiky a jej ľudu“.

(2) Sľub sa složí tak, že sľubujúci opakuje predčítané znenie sľubu a podá ruku tomu, kto sľub prijíma.

(3) Po složení sľubu podpíše sľubujúci písomné znenie sľubu opatrené dátom, kedy sľub bol složený.

§ 2.

Pracovná disciplína.

(1) Zamestnanec je povinný uposlúchnuť rozkaz vedúceho a vykonať ho svedomite, presne a bez prietahu.

(2) Ak sa zamestnanec domnieva, že rozkaz mu uložený sa prieči zásadám ľudovodemokratického zriadenia alebo že by jeho vykonaním bol ohrozený iný všeobecný záujem alebo zrejme vznikla neodôvodnená škoda, je povinný upozorniť na to vedúceho ešte pred vykonaním rozkazu. Ak trvá vedúci na vykonaní rozkazu, dá ho písomne.

(3) Rozkaz však nesmie zamestnanec uposlúchnuť, ak odporuje zjavne povinnej vernosti Československej republike alebo ak ukladá zrejme trestné konanie. O takom rozkaze podá zpravu priamo nadriadenému úradu (orgánu).

§ 3.

Osobitné povinnosti vedúceho zamestnanca.

(1) Vedúci zamestnanec je osobne zodpovedný za splnenie úloh uložených zamestnancom, ktorí mu podliehajú. Je povinný najmä:

- a) starať sa o to, aby zamestnanci, ktorí sú mu podriadení, mali pri svojej práci vždy na zreteli politické a hospodárske úlohy štátu a aby preto stále zdokonaľovali svoju prácu a politické a odborné vedomosti,
- b) starať sa o zlepšenie pracovného výkonu účelným usporiadaním práce a dozoru na ňu, jej spravodlivým rozdelením podľa schopností a síl zamestnancov, hospodárnym využitím pracovného času a vlastnou účasťou na zvlášť významných úlohách a prácach,
- c) starať sa o to, aby práca v úseku sverenom jeho vedeniu a kontrole bola vykonávaná najmenším potrebným počtom zamestnancov,
- d) pôsobiť na to, aby medzi ním a zamestnancami a medzi zamestnancami navzájom bola dôvera ako základ pracovnej výkonnosti a uvedomelej pracovnej disciplíny.

(2) Vedúci nesmie bez dôležitých dôvodov ukladať prideleným zamestnancom vykonanie prác, ktoré má podľa platných predpisov, poprípade podľa daných rozkazov, vykonať sám.

§ 4.

Styk so stránkami.

V styku so stránkami má mať zamestnanec na zreteli, že je vykonávateľom politickej vôle pracujúceho ľudu a má preto zaobchádzať s nimi ochotne a v prípustných medziach vychádzať im v ústrety.

§ 5.

Mlčanlivosť a opatrovanie spisov.

(1) Zamestnanec je povinný zachovávať mlčanlivosť o veciach, o ktorých sa dozvedel pri práci alebo v súvislosti s ňou a ktoré vo všeobecnom záujme alebo v záujme zúčastnených osôb vyžadujú, aby boli zachované v tajnosti.

(2) Od povinnosti mlčanlivosti môže zamestnanca pre určitý prípad oslobodiť osobný úrad alebo úrad ním na to splnomocnený.

(3) Zamestnanci sú povinní starať sa o starostlivé a bezpečné uloženie úradných spisov a pomôcok. Zamestnanci môžu dovoliť, aby sa nahliadlo do úradných kníh, plánov alebo spisov alebo boli vyhotovované z nich odpisy alebo výpisy, len pokiaľ to príslušné predpisy pripúšťajú.

§ 6.

Povinnosť výkonu vedľajšej činnosti v štátnej správe.

(1) Zamestnanec je povinný prevziať a vykonávať vedľajšiu činnosť i v inom odbore štátnej správy, ktorá zodpovedá jeho pravidelným úlohám. Ak je to potrebné, poskytne sa mu primeraná úľava v hlavnej činnosti.

(2) Pokiaľ pre výkon činnosti uloženej takto zamestnancovi neplatia osobitné predpisy, zodpovedá zamestnanec za jej riadny výkon podľa predpisov platných pre jeho hlavnú činnosť.

§ 7.

Vedľajšia súkromná činnosť.

(1) Platenú súkromnú vedľajšiu činnosť smie zamestnanec vykonávať len po predchádzajúcom povolení osobného úradu. Udelené povolenie je kedykoľvek odvolateľné.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na činnosť vedeckú a umeleckú.

§ 8.

Prijímanie darov.

Zamestnanci nesmú prijímať za svoju činnosť alebo vzhľadom na ňu, čo i dodatočne, pre seba alebo pre iné osoby priamo alebo nepriamo ponúkané dary alebo akékoľvek iné výhody, vymieňovať si ich alebo dávať podnet na ich ponúkanie.

§ 9.

Príbuzenstvo a iné rodinné vzťahy.

(1) Osoby, ktoré sú príbuzné alebo sošvagrené v priamom rade vôbec, v rade pobočnom až do tretieho stupňa, ďalej manželia a osoby, ktoré sú v pomere poručenskom alebo osvojeneckom, nesmú byť zamestnané tak, aby jedna bola priamo podriadená druhej alebo podliehala jej pokladničnej alebo účtovnej kontrole.

(2) Uchádzači o prijatie do práce sú povinní oznámiť pred prijatím príbuzenský alebo rodinný vzťah uvedený v odseku 1. Ak vznikne taký pomer alebo iný rodinný vzťah až po prijatí, je zamestnanec povinný túto okolnosť ihneď oznámiť.

(3) Ak to vyžaduje záujem služby, môže krajský národný výbor alebo úrad (orgán) ním na to splnomocnený povoliť výnimku zo zákazu podľa odseku 1.

§ 10.

Sobáš s osobou cudzej štátnej príslušnosti.

Ak hodlá zamestnanec uzavrieť manželstvo s osobou, ktorá nie je československým občanom, je povinný vyžiadať si vopred povolenie. Povolenie udeľuje príslušný ústredný úrad po dohode s ministerstvami vnútra a zahraničných vecí.

§ 11.

Podanie vo veciach pracovného pomeru.

Podanie vo veciach pracovného pomeru predkladá zamestnanec svojmu služobnému úradu. Sťažnosti proti vedúcemu môže podať priamo orgánu, ktorý je vedúcemu nadriadený.

§ 12.

Prechodné pridelenie, preloženie a prevod.

(1) Zamestnanca možno prechodne prideliť len na čas nevyhnutnej potreby. Ak má prechodné pridelenie trvať dlhšie než šesť mesiacov, u učiteľov dlhšie než na čas školského roku, je naň potrebný súhlas ústredného úradu.

(2) O preložení zamestnanca, s ktorým je spojená zmena osobného úradu, rozhoduje krajský národný výbor.

(3) O prevode zamestnanca do iného odboru štátnej správy rozhoduje krajský národný výbor po dohode s ústredným úradom, do odboru ktorého sa zamestnanec prevádza.

(4) U odborných zamestnancov národných výborov sa vykoná opatrenie podľa odseku 1 vety druhej a podľa odsekov 2 a 3 po dohode s Ministerstvom vnútra.

§ 13.

Osobitné opatrenia pre zamestnanca so sníženou pracovnou schopnosťou.

(1) Ak je zamestnanec pre nemoc alebo pre úraz schopný pracovať trvalo alebo prechodne po dlhší čas len v obmedzenej miere alebo síce plne, ale na inom pracovisku, alebo konať inú prácu než dosiaľ, môže osobný úrad urobiť vhodné opatrenia a na ten účel ho poprípadе preškoliť alebo poskytnúť mu iným vhodným spôsobom príležitosť, aby sa vyučil (vycvičil) na inú prácu.

(2) Opatrenia podľa predchádzajúceho odseku sa majú voliť tak, aby hmotné zabezpečenie zamestnanca nebolo ohrozené a aby opatrenia boli pri tom účelné a hospodárne.

§ 14.

Skončenie pracovného pomeru.

(1) Zamestnanec je povinný pri skončení pracovného pomeru riadne odovzdať prácu a vrátiť pracovné pomôcky.

(2) Zamestnanec obývajúci služobný alebo naturálny byt je povinný pri skončení pracovného pomeru odsťahovať sa z tohto bytu, len čo mu bude obstaraný primeraný byt náhradný.

(3) Povinnosť mlčanlivosti i povinnosť nahradiť štátu škodu trvá i po skončení pracovného pomeru.

(4) Pri skončení pracovného pomeru vydá sa zamestnancovi na jeho žiadosť osvedčenie o dĺžke a spôsobe zamestnania.

§ 15.

Previnenie

(1) Proti zamestnancom, ktorí sa previnia tým, že porušia svoje povinnosti, možno použiť bez ujmy ich zodpovednosti podľa iných predpisov ako výchovné prostriedky kárne opatrenia (§ 16).

(2) Kárne opatrenie možno uložiť len do mesiaca odo dňa, keď sa o previnení zamestnanca dozvedel vedúci úradu (orgánu), ktorý je oprávnený kárne opatrenie uložiť (§ 27), najneskoršie však do jedného roku, a ak ide o previnenie zistené orgánmi vnútornej kontroly, do dvoch rokov odo dňa, keď sa zamestnanec previnenia dopustil.

§ 16.

Kárne opatrenia

(1) Ako kárne opatrenia možno použiť

- a) napomenutia,
- b) verejné napomenutia,

c) zníženie funkčného alebo základného platu až o 10 %, prípadne prevedenie na inú prácu; tieto opatrenia možno uložiť najdlhšie na čas troch mesiacov.

(2) Pri rozhodovaní o tom, aké opatrenia sa majú voči zamestnancovi použiť, treba prihliadať na závažnosť jeho previnenia, spôsobenú škodu, mieru jeho zavinenia a jeho doterajší postoj k práci. Ak ide o porušenie povinnosti nepatrného významu, vedúci ho zamestnancovi len vytkne a poučí ho o nesprávnosti jeho konania.

(3) Ustanovenia zákona č. 24/1957 Zb. o kárnom (disciplinárnom) stíhaní rozkrádania a poškodzovania majetku v socialistickom vlastníctve zostávajú nedotknuté.

(4) Za to isté previnenie možno uložiť zamestnancovi len jedno z kárnych opatrení uvedených v odseku 1. Ak bol zamestnanec odsúdený pre trestný čin alebo mu bol uložený trest v trestnom konaní správnom, prípadne kárny trest Ministerstvom štátnej kontroly alebo kárne opatrenie podľa zákona č. 24/1957 Zb., nemôže sa mu za to isté previnenie uložiť ešte aj kárne opatrenie podľa tohto nariadenia. Ak sa o previnení zamestnanca začalo niektoré z uvedených konaní, treba vyčkať na jeho výsledok; doba tohto konania sa nezapočítava do doby, v ktorej možno uložiť kárne opatrenie (§ 15 ods. 2).

§ 17.

Pozbavenie výkonu práce.

(1) Ak sa stane zamestnanec dôvodne podozrivým z previnenia takej povahy, že jeho ďalším sotrvaním na doterajšom pracovisku by boli ohrozené dôležité všeobecné záujmy, prideli ho osobný úrad na iné pracovisko, pokiaľ nedôjde k zrušeniu pracovného pomeru. Ak to nie je možné, urobí podľa predpisov o tom platných opatrenia, aby bol pridelený na inú prácu než v štátnej správe, a do času, než toto pridelenie bude vykonané, pozbaví ho výkonu práce. Ak vec nestrpí odklad, urobí uvedené opatrenia v medziach svojej pôsobnosti služobný úrad a oznámi to bezodkladne osobnému úradu.

(2) Po čas pozbavenia výkonu práce prislúcha slobodnému zamestnancovi 30 percent a ženatému zamestnancovi 50 percent základného platu. Táto časť základného platu sa zvyšuje o 10 percent na každé dieťa, na ktoré prislúcha prídavok na deti, najviac však do výšky dvoch tretín základného platu. Prídavok na deti prislúcha neskrátený. Iné príjmy, ktoré získa zamestnanec v tomto čase sa započítavajú do tejto sumy.

(3) Ak prestanú okolnosti, ktoré odôvodňovali opatrenia uvedené v odseku 1, zariadi sa ich zrušenie. Ak sa preukáže, že zamestnanec nespáchal čin kladený mu za vinu, zariadi sa jeho návrat do práce a doplatenie príjmov, ktoré mu neboly vyplatené vzhľadom na ustanovenie predchádzajúceho odseku. Do tohto doplatku sa započítavajú iné príjmy získané v čase pozbavenia výkonu práce.

(4) Ustanovenia odsekov 2 a 3 platia primerane i pre zamestnancov, u ktorých pozbavenie výkonu práce nastalo nariadením väzby.

§ 18. - Zrušený od 17. 10. 1958.

§ 19.

Spnomocnenie na vydanie osobitných pracovných poriadkov.

Ak to vyžaduje potreba a záujem služby, môže ústredný úrad po dohode s Ministerstvom vnútra vydať ďalšie podrobnejšie predpisy o osobitných povinnostiach zamestnancov.

Druhá časť.**Konanie vo veciach pracovného pomeru.**

Spoločné ustanovenia.

§ 20.**Doručovanie.**

(1) Rozhodnutia sa doručujú zamestnancom do vlastných rúk.

(2) U zamestnancov, pobyt ktorých napriek konanému vyšetreniu je neznámy, nahrádza sa doručenie uložením na služobnom úrade.

§ 21.**Opravné prostriedky**

(1) Proti rozhodnutiu zamestnanec môže podať námietky. O námietkach rozhodne úrad (orgán), ktorý rozhodnutie vydal, po prejednaní so závodným výborom základnej organizácie Revolučného odborového hnutia ustavenej pre zamestnancovo pracovisko (ďalej len „závodný výbor“).

(2) Proti rozhodnutiu o námietkach môže sa zamestnanec s výnimkou prípadov uvedených v odseku 4 odvolať na nadriadený úrad (orgán); ak ide o rozhodnutie komisie alebo odboru národného výboru, môže sa zamestnanec odvolať na radu tohto národného výboru. Tieto orgány rozhodnú o odvolaní po prejednaní s príslušným vyšším orgánom odborového sväzu.

(3) Námietky i odvolania musia sa podať na úrade (orgáne), proti ktorého rozhodnutiu smerujú, do 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia. Námietky ani odvolania nemajú odkladný účinok, s výnimkou námietok a odvolaní podaných proti uloženiu kárneho opatrenia. Inak platia pre ich podávanie, prejednávanie a rozhodovanie všeobecné predpisy o správnom konaní.

(4) Proti rozhodnutiu o námietkach zamestnanec môže podať sťažnosť rozhodcovskej komisii, ak ide o

- a) rozviazanie alebo zrušenie pracovného pomeru (§§ 19 až 21 zákona č. 66/1950 Zb.),
- b) preloženie alebo prevedenie do inej zamestnaneckej skupiny alebo do iného odboru štátnej správy,
- c) pozbavenie výkonu práce.

(5) Nedotknuté zostávajú osobitné predpisy upravujúce uplatňovanie nárokov

- a) na odmenu za vynálezy a zlepšovacie návrhy,
- b) na náhradu škody spôsobenej zamestnancovi pracovným úrazom alebo chorobou z povolania,
- c) na náhradu škody spôsobenej úradu (orgánu) zamestnancom porušením povinností z pracovného pomeru.

§ 22.**Trovy konania.**

(1) Trovy konania znáša štátna správa.

(2) Úrad môže však uložiť, aby osobitné trovy konania nahradil celkom alebo zčasti zamestnanec, ak

- a) zavineným porušením povinnosti spôsobil štátnej správe škodu, alebo
- b) svojvoľnými návrhami konanie predĺžil alebo zaviniť neúčelné zvýšenie trov konania.

§ 23. - Zrušený od 17. 10. 1958.

**§ 24.
Pôsobnosť.**

Náhradové konanie vykonáva osobný úrad, u bývalých zamestnancov ich posledný osobný úrad. Ustanovenia zákona o možnosti preniesť pôsobnosť osobného úradu na iné úrady (orgány) platia i v týchto prípadoch.

§ 25. - Zrušený od 17. 10. 1958.

Zmena alebo zrušenie rozhodnutia o príjmoch z pracovného pomeru.

§ 26.

(1) Rozhodnutie, ktorým boli z úradnej moci priznané zamestnancovi iné príjmy z pracovného pomeru, než mu podľa príslušných predpisov náležaly, možno kedykoľvek pozmeniť alebo zrušiť.

(2) Právomoc podľa odseku 1 prislúcha úradu (orgánu), ktorý rozhodnutie vydal, poprípade úradu (orgánu) nadriadenému.

Kárne konanie

**§ 27.
Príslušnosť**

Kárne opatrenie ukladá vedúci úradu (orgánu), u ktorého má zamestnanec svoje trvalé pracovné miesto v čase, keď sa začína kárne konanie; ak sa má uložiť kárne opatrenie vedúcemu úradu, uloží mu ho vedúci bezprostredne nadriadeného úradu (orgánu). Pracovníkom národných výborov a ich zariadení ukladá kárne opatrenie ten orgán, funkcionár alebo pracovník, ktorého tým poverí rada národného výboru.

**§ 28
Konanie**

(1) Ak zamestnanec poruší svoje povinnosti takým spôsobom, že by sa mu malo za to uložiť kárne opatrenie, oznámi to jeho vedúci obvyklým spôsobom príslušnému orgánu (§ 27).

(2) Orgán, ktorému prislúcha uložiť kárne opatrenie, vyslúchne pred jeho uložením zamestnanca. Ak je to potrebné v záujme objasnenia jeho previnenia, prípadne i v závažnejších prípadoch, môže poveriť niektorého zamestnanca, aby vykonal podrobné vyšetrenie veci a vyslúchol svedkov a znalcov.

(3) Kárne opatrenie možno uložiť len po predchádzajúcom prejednaní s odborovými orgánmi, pokiaľ na to nie je podľa príslušných predpisov*) potrebný ich súhlas.

(4) Uloženie kárneho opatrenia sa poznamená v osobnom spise zamestnanca; ak sa zamestnanec nedopustí počas dvoch rokov od uloženia tohto kárneho opatrenia ďalšieho previnenia, vyradí osobný úrad záznam o uložení kárneho opatrenia z osobného spisu.

Tretia časť.
Rozhodcovské komisie.

Organizačné ustanovenia.

§ 29.
Zriadenie a pôsobnosť

(1) Sťažnosti proti rozhodnutiu o námietkach (§ 21 ods. 4) prejednávajú a rozhodujú rozhodcovské komisie, ktoré sa zriaďujú:

- a) pri okresných národných výboroch pre sťažnosti zamestnancov, ktorých osobným úradom sú okresné alebo miestne národné výbory alebo im podriadené zariadenia,
- b) pri krajských národných výboroch pre sťažnosti zamestnancov, ktorých osobným úradom sú krajské národné výbory alebo zariadenia im bezprostredne podriadené,
- c) pri osobných úradoch riadených priamo ústrednými úradmi (orgánmi) pre sťažnosti ich zamestnancov, zariadení nimi spravovaných a zamestnancov podriadených organizácií,
- d) pri ústredných úradoch (orgánoch) pre sťažnosti zamestnancov týchto úradov a organizácií k nim pričlenených.

(2) Ak sa dohodne na tom krajský národný výbor s krajskou odborovou radou, môže sa zriadiť rozhodcovská komisia tiež pri niektorých zariadeniach podliehajúcich krajskému národnému výboru pre zamestnancov, ktorých osobným úradom je toto zariadenie. Po dohode okresného národného výboru s okresnou odborovou radou môže sa zriadiť rozhodcovská komisia tiež pri mestských národných výboroch pre sťažnosti zamestnancov, ktorých osobnými úradmi sú tieto národné výbory alebo im podriadené zariadenia.

§ 30.
Zloženie komisií

(1) Predsedu rozhodcovskej komisie, jeho námestníkov a polovicu členov rozhodcovskej komisie vymenúva a odvoláva odborový orgán určený Ústrednou radou odborov. Druhú polovicu členov rozhodcovskej komisie vymenúva a odvoláva úrad (orgán), pri ktorom sa rozhodcovská komisia zriadila.

(2) Pri vymenovaní členov rozhodcovskej komisie treba dbať, aby v nej boli zastúpené všetky kategórie zamestnancov, ktorých spory má táto komisia rozhodovať.

(3) Jednotlivé sťažnosti prejednávajú a rozhodujú rozhodcovské komisie v trojčlenných senátoch. O odvolaniach (§ 36) konajú a rozhodujú rozhodcovské komisie v päťčlenných senátoch. Senáty sa skladajú z predsedu a z ďalších členov senátu, ktorých určí predseda senátu; polovicu týchto ďalších členov senátu určí predseda senátu z členov rozhodcovskej komisie vymenovaných odborovým orgánom z členov príslušného odborového sväzu a druhú polovicu z členov rozhodcovskej komisie vymenovaných úradom (orgánom), pri ktorom sa komisia zriadila.

(4) Ústredná rada odborov po prejednaní s príslušnými ústrednými úradmi (orgánmi) a krajskými národnými výbormi podrobnejšie upraví vykonávanie rozhodcovského konania a bližšie vymedzí zloženie a pôsobnosť rozhodcovských komisií.

§ 31.**Postavenie členov komisií.**

(1) Činnosťou v rozhodcovskej komisii nesmie vzniknúť jej členovi žiadna ujma v jeho pracovnom pomere a v nárokoch, ktoré z neho vyplývajú; za čas účasti na konaniach rozhodcovskej komisie zostáva členom rozhodcovskej komisie zachovaný nárok na ich príjmy z pracovného pomeru, ako keby pracovali na svojom pracovisku.

(2) Členovia komisií vykonávajú svoju funkciu neodvisle.

(3) Ak bolo proti členovi komisie zavedené trestné súdne konanie alebo začaté kárne konanie, je povinný zdržať sa výkonu svojej funkcie po čas tohto konania.

(4) Členovia komisií sú povinní zachovať mlčanlivosť o veciach, o ktorých sa dozvedeli v konaní a utajenie ktorých je vo všeobecnom záujme.

(5) O náhrade prípadných služobných výdavkov členov komisií platia všeobecné predpisy.

§ 32.**Trovy**

Trovy spojené s činnosťou rozhodcovských komisií, včítane náhrad cestovných výdavkov členom komisie, uhradzuje úrad (orgán), pri ktorom je rozhodcovská komisia zriadená. Tento úrad (orgán) tiež zabezpečuje a bezodplatne vykonáva administratívne práce spojené s rozhodcovským konaním, dáva k dispozícii miestnosti a technické pomôcky potrebné pre konanie rozhodcovskej komisie a uschováva jej spisový materiál.

Rozhodcovské konanie**§ 33****Sťažnosť**

Sťažnosť rozhodcovskej komisii musí sa podať do 15 dní od doručenia rozhodnutia úradu (orgánu) o námietkach, a to na úrade (orgáne), pri ktorom je zriadená komisia, ktorá má o sťažnosti rozhodnúť. Sťažnosť nemá odkladný účinok. Odmietnuť sťažnosť ako oneskorenú alebo neprípustnú alebo naopak v odôvodnených prípadoch odpustiť zmeškanie lehoty prislúcha rozhodcovskej komisii.

§ 34**Konanie komisie**

(1) Rozhodcovská komisia začne konanie do 8 dní od podania sťažnosti a vedie ho tak, aby o sťažnosti mohlo sa rozhodnúť do ďalších 30 dní.

(2) Rozhodcovská komisia dbá na to, aby zistila skutočný stav veci čo najúčelnejšie a čo najrýchlejšie. Pred rozhodnutím sporu vyslúchne rozhodcovská komisia zamestnanca, ktorý sťažnosť podal, a zástupcu úradu (orgánu), proti ktorého rozhodnutiu bola sťažnosť podaná, prípadne ďalšie osoby, ktoré môžu prispieť k objasneniu veci.

(3) Počas celého priebehu konania má sa rozhodcovská komisia snažiť o to, aby spor sa vyriešil pokonávkou. Ak dôjde pred rozhodcovskou komisiou k uzavretiu pokonávky, treba, aby ju rozhodcovská komisia schválila. Rozhodcovská komisia pritom dbá, aby pokonávka nebola v rozpore s platnými predpismi. Schválením pokonávka nadobúda účinky právoplatného rozhodnutia.

(4) Ak sa sťažnosti zamestnanca hoci len sčasti vyhovel, má zamestnanec nárok na náhradu ušlého zárobku a nutných výdavkov, ktoré mu vznikli účasťou na konaní. Náhradu mu poskytne úrad (orgán), proti ktorého rozhodnutiu sa sťažnosť podala.

§ 35 **Rozhodnutie**

(1) Ak nedôjde k uzavretiu pokonávky, rozhodcovská komisia v súlade s platnými predpismi napadnuté rozhodnutie potvrdí alebo zruší. Pokiaľ s predmetom sporu súvisia platové nároky zamestnanca, je rozhodcovská komisia oprávnená na návrh zamestnanca rozhodnúť aj o nich.

(2) Rozhodcovská komisia uznáva sa na svojom rozhodnutí na neverejnej porade väčšinou hlasov členov príslušného senátu. O výsledku hlasovania sa spíše zápisnica, ktorú podpíšu všetci členovia senátu.

(3) Písomné rozhodnutie rozhodcovskej komisie sa vyhotoví do 8 dní a podpíše ho predseda a jeden člen senátu.

§ 36 **Odvolanie**

(1) Proti rozhodnutiu rozhodcovskej komisie môže zamestnanec alebo úrad (orgán), proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smerovala, podať odvolanie do 15 dní od doručenia jej rozhodnutia. Odvolanie sa podáva na úrade (orgáne), pri ktorom je zriadená rozhodcovská komisia, proti ktorej rozhodnutiu odvolanie smeruje, a nemá odkladný účinok.

(2) O odvolaní rozhoduje

- a) ústredný výbor príslušného odborového sväzu po prejednaní s vedúcim ústredného úradu (orgánu), proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smerovala, ak ide o rozhodnutie rozhodcovskej komisie pri tomto úrade (orgáne),
- b) krajský výbor príslušného odborového sväzu po prejednaní s predsedom krajského národného výboru, ak ide o rozhodnutie rozhodcovskej komisie zriadenej pri krajskom národnom výbore,
- c) v ostatných prípadoch rozhodcovská komisia zriadená pri bezprostredne vyššom úrade (orgáne).

(3) Rozhodnutie o odvolaní je konečné. Inak platia o podaní odvolania a spôsobe jeho prejednávania obdobne ustanovenia §§ 33 až 35.

Štvrtá časť. **Prechodné a záverečné ustanovenia.**

§ 37. **Konanie.**

Ustanovenia o konaní podľa tohto nariadenia platia i pre pokračovanie v konaní vo veciach už prejednávaných. Lehoty plynúce v deň vyhlásenia tohto nariadenia sa však končia dňom určeným za koniec lehoty podľa doterajších predpisov.

§ 38. **Disciplinárne konanie.**

Porušenie služobných povinností, ktorých sa dopustil zamestnanec v pomere verejného zamestnanca pred účinnosťou zákona a pre ktoré nebol dosiaľ stíhaný právoplatne skončeným disciplinárnym konaním podľa doterajších predpisov, sa stíha podľa tohto nariadenia;

disciplinárne konanie už začaté sa zastaví. Suspenzia vyslovená podľa doterajších predpisov sa považuje za pozbavenie výkonu práce podľa § 17.

Premena doterajších disciplinárnych (kárnych) trestov.

§ 39.

Disciplinárne (kárne) tresty uložené právoplatne podľa doterajších predpisov, ktoré neboli vykonané do dňa vyhlásenia tohto nariadenia, poprípade ich dosiaľ neodpykaná časť, sa premenia na primeraný trest podľa § 16, pokiaľ nepríde do úvahy skončenie pracovného pomeru.

§ 40.

Účinnosť a vykonanie.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. apríla 1950 s výnimkou ustanovení časti druhej a tretej, ktoré nadobúdajú účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Čl. II

Ďalšie prejednávanie sťažností a odvolaní v rozhodcovskom konaní, o ktorých sa s konečnou platnosťou nerozhodlo do 31. marca 1961, prevezmú rozhodcovské komisie zriadené podľa tohto nariadenia.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Ševčík v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Čepička v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Kopřiva v. r.

Kabeš v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Rais v. r.

Kopecký v. r.

Kliment v. r.

Ďuriš v. r.

Krajčír v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Erban v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Dr. Šrobár v. r.

*) Zákon č. 37/1959 Zb. o postavení závodných výborov základných organizácií Revolučného odborového hnutia a uznesenie Predsedníctva Ústrednej rady odborov z 8. septembra 1959, ktorým sa ustanovujú odchýlky v pôsobnosti závodných výborov pri štátnych orgánoch a niektorých organizáciách, uverejnené v čiastke 74 Ú. l. (Ú. v.), ročník 1959.

